

[Pürschel.]

heder — ja, hvad er det værd, og hvorledes vilde man se paa det, hvis det var Tilfældet, at det var Socialdemokratiet, der ønskede at demonstrere? Nej, det er ikke let, men jeg tror, man skal tage det Standpunkt, for jeg tror, at dette er det eneste konsekvente, og det er derfor det, som jeg gerne vilde opfordre Justitsministeren til at tage ved denne Lejlighed.

Og saa vil jeg for egen Regning sige, at det for et Samfund, der har en Forfatning og sætter Pris paa denne Forfatning, er af den allerstørste Betydning, at de forfatningsmæssige Friheder og de forfatningsmæssige Garantier ikke paa nogen Maade udvandes, at de ikke paa nogen Maade trædes for nær, og derfor er jeg principielt indstillet paa dette, at saadan noget som et Bondetog, hvor der er Tale om forfatningstro Folk, der staar paa Grundlovens Grund, og hvor man ikke har nogen som helst Anledning til at befrygte Uro, Fare for den offentlige Fred, bør man naturligvis ikke søge at lægge Hindringer i Vejen af „trafikale Grunde“. Det er længe siden, at man har oplevet en saa ubehændig Optræden fra en Mand i en ansvarlig Stilling som den, der ved den Lejlighed blev udvist af den da fungerende Politidirektør; og man maa ikke glemme nogen Sinde, det maa navnlig ikke Oppositionen glemme — og man kan sige med Sandhed, at de nuværende Regeringspartier glemte det aldrig, dengang de var i Opposition —, hvor vigtig Overholdelsen af de forfatningsmæssige Garantier er.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre ved denne Lejlighed som et Indlæg i den Debat, som jeg synes ikke blev ført helt tilfredsstillende af den eneste Taler, der har haft Ordet foruden den kommunistiske Ordfører.

Justitsministeren (Steincke): Den ærede Forespørger blandede to Ting sammen, to Argumenter fra Politidirektørens Side, der efter Omstændighederne ikke kommer til Anvendelse samtidig. Det ene er Trafikargumentet, der opfordrer Politidirektøren til at modsætte sig større Demonstrationer i de særligt trafikerede Gader, det andet Argument er Faren for Uro, der kan opstaa ved saadanne Sammenstillinger, saaledes som de forløbne Tider viser. Jeg har, da jeg havde Ordet efter den ærede Forespørger, nøje motiveret, hvornaar og i hvilken Udstrækning disse Krav fra Politidirektørens Side bør imødekommes. Jeg har motiveret, hvorfor Regeringen ikke

mener at kunne underkende Politidirektørens Holdning heller ikke i dette Tilfælde. Den ærede Forespørgers seneste Udtalelser rokkede efter min Mening ikke ved min Opfattelse, hverken af Grundloven, af Politivedtægten eller af Politidirektørens berettigede Stilling, og jeg skal derfor under Henvisning til mine Udtalelser før blot udtale, at Regeringen ikke kan modtage den stillede Dagsorden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg — saavel som den Gruppe, jeg repræsenterer — kan naturligvis henholde mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Pürschel allerede har fremsat. Men saaledes som den stillede Dagsorden er formet, er det efter min Opfattelse klart, at Tinget kan ikke udtale sig alene om denne Dagsorden, og jeg kan ikke rigtig forstaa, at den højtærede Justitsminister stillede sig paa det Standpunkt, han gjorde. For at der kan blive Fornuft og Mening i Tingene, vil jeg derfor i Tilslutning til det Indlæg, det ærede Medlem Hr. Pürschel har fremsat, tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at det altid vil høre de arbejdsløse og disses Repræsentanter, udtaler Tinget, at enhver Henvendelse til Rigsdagen maa ske under de Former, som Landets lovlige Myndigheder under Ansvar over for Grundloven og Landets Love angiver, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Med denne Dagsorden, som jeg her tillader mig at stille Forslag om, siger Tinget det, det efter min Opfattelse maa sige, naar en Sag som denne er rejst, at vi naturligvis vil høre de arbejdsløse, som vi altid har hørt paa dem. Forkastelsen af en Dagsorden som den af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede skal ikke kunne bruges paa urimelig Maade over for Rigsdagen i hele dette Forhold. Vi vil høre paa de arbejdsløse og paa deres Repræsentanter under de Former, som Landets lovlige Myndigheder under det Ansvar, de har over for Landets Love og først og fremmest Grundloven, angiver.

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at det altid vil høre de arbejdsløse og disses Repræ-